

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 1063)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

REU, Alm. del - bilag 704 (Løbenr. 16161)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	11. april 2001

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelser af den 12., den 21. og den 28. marts 2001 (Alm. del – bilag 879, 967 og 1010) vedlægges Indenrigsministeriets besvarelser af de deri stillede spørgsmål nr. 133-134, 152 og 159.

Indenrigsministeriet Dato: 9. april 2001

Kontor: Internationalt Kontor

J. nr.: 2001/7321-295

Fil-navn: Spørgsmål 133

INM0104

Besvarelse af spørgsmål nr. 133 stillet af Folketingets Europaudvalg til indenrigsministeren den 12. marts 2001 (Alm. Del - bilag 879).

Spørgsmål:

"Ifølge Schengen-konventionens art. 22 har en udlænding, der er indrejst lovligt i et Schengenland, pligt til at melde sig hos landets kompetente myndigheder i henhold til de bestemmelser, det pågældende land selv har fastsat. Kan ministeren oplyse, hvad der er gældende i de enkelte Schengen-lande på dette område?"

Svar:

Det fremgår af Schengen-konventionens artikel 22, stk. 1, at en udlænding, hvilket vil sige en person, som ikke er statsborger i et Schengenland, der er indrejst lovligt på en af de kontraherende parters område, har pligt til at melde sig til dette lands kompetente myndigheder. Hver enkelt kontraherende part kan vælge, om udlændinge skal melde sig ved indreisen eller inde i landet senest tre arbejdsdage efter indreisen. Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 2, at pligten til at melde sig tillige gælder for udlændinge, der har bopæl i et Schengenland, og som rejser til et andet Schengenland. Det fremgår endelig af bestemmelsens stk. 3, at hver enkelt kontraherende part kan vedtage undtagelser til hovedreglen om at indføre en pligt til at melde sig.

Den danske regering besluttede forud for Danmarks undertegnelse af tiltrædelsesaftalen til Schengen-aftalen den 19. december 1996, at man ønskede at anvende den i artikel 22, stk. 3, indeholdte adgang til ikke at indføre meldepligt i Danmark.

Efter de for Indenrigsministeriet foreliggende oplysninger har alle de øvrige Schengenlande med undtagelse af Norge og Sverige i national lovgivning indført en pligt for tredjelandstatsborgere til at melde sig hos de lokale myndigheder senest tre arbejdsdage efter indreisen.

Pligten til at melde sig hos de lokale myndigheder gælder efter de foreliggende oplysninger kun, hvis man overnatter privat i et andet Schengenland.

For så vidt angår meldepligt i forbindelse med overnatning på hotel, campingplads eller lignende henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 134.

Meldepligten gælder ikke, hvis man alene rejser gennem et andet Schengenland med henblik på at rejse videre til et andet land.

Pligten til at melde sig er vanskelig at administrere i praksis, og det er derfor efter de for Indenrigsministeriet foreliggende oplysninger ikke alle lande, der har indført sanktioner for ikke at melde sig.

Udlændinge, som ønsker at indrejse og opholde sig i et andet Schengenland, kan kontakte det pågældende lands repræsentation her i landet forud for indreisen med henblik på at få oplysning om de nærmere retningslinier for meldepligten i landet, herunder hvilken myndighed, man skal melde sig til.

Indenrigsministeriet Dato: 9. april 2001

Kontor: Internationalt Kontor

J. nr.: 2001/7321-296

Fil-navn: Spørgsmål 134

INM0104

Spørgsmål:

"Udvalget udbeder sig en oversigt over, hvilken gyldig legitimation, som hvert enkelt Schengenland, herunder Danmark, godkender som bevis for statsborgerskab for borgere fra andre Schengenlande?"

Svar:

Efter Schengen-konventionens artikel 45, stk. 1, litra a, er de kontraherende parter forpligtede til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hotelværter og disses befuldmægtigede sørger for, at udenlandske gæster, herunder også statsborgere fra andre kontraherende parter og andre af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, personligt udfylder og underskriver anmeldelser, og at udenlandske gæster identificerer sig ved forevisning af gyldig legitimation. Efter artikel 45, stk. 2, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på personer, som overnatter på steder, der erhvervsmæssigt stilles til rådighed, herunder telte, campingvogne og både.

Schengen-konventionen fastlægger ikke, hvad der skal forstås ved gyldig legitimation, og der er heller ikke inden for EU vedtaget bindende restakter vedrørende de nærmere krav til legitimation for EU-statsborgere. Schengenlandene fastlægger således selv, hvilke krav der stilles til forevisning af gyldig legitimation for Schengen-statsborgere.

Kravet om forevisning af gyldig legitimation vil ofte ifølge Schengenlandenes nationale praksis fortolkes således, at statsborgere i et Schengenland skal kunne bevise deres statsborgerskab.

På baggrund heraf kan det tilrådes danske statsborgere at medbringe pas ved rejse til de øvrige Schengenlande. Danske statsborgere kan dog fortsat rejse til de øvrige nordiske lande uden at blive mødt med krav om forevisning af pas.

Indenrigsministeriet har efter udlændingelovens § 39, stk. 3, anerkendt identitetskort fra Belgien, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Italien, Luxemburg, Portugal, Tyskland, Spanien og Østrig som gyldig rejselegitimation for indrejse til og udrejse fra Danmark.

Indenrigsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvilken gyldig legitimation andre Schengenlande i henhold til deres nationale lovgivning anerkender for Schengen-statsborgere.

Indenrigsministeriet Dato: 9. april 2001

Kontor: Internationalt Kontor

J. nr.: 2001/7322-48

Fil-navn: Spørgsmål 152

INM0104

Besvarelse af spørgsmål nr. 152 stillet af Folketingets Europaudvalg til indenrigsministeren den 21. marts 2001 (Alm. Del – bilag 967).

Spørgsmål:

"Kan ministeren bekræfte, at det inden for Schengen er muligt at udstede nationale visa, som kun gælder i udstederlandet?"

Svar:

Ja.

Der vil være mulighed for under visse nærmere betingelser undtagelsesvist at udstede et visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark.

Såfremt en eller flere af betingelserne for udstedelse af et Schengen-visum ikke er opfyldt, har et Schengenland ifølge Schengen-konventionens artikel 16 mulighed for under visse nærmere betingelser at udstede et visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i det pågældende land.

Der stilles i disse tilfælde betingelse om, at der skal foreligge humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser. Der er således tale om en konkret vurdering, hvor samtlige foreliggende oplysninger om de pågældende skal inddrages.

Endvidere vil et Schengenland, der udsteder et visum med begrænset gyldighed, ifølge artikel 16 i konventionen være forpligtet til at underrette de øvrige Schengenlande om udstedelsen af et visum med begrænset gyldighed til Danmark.

Schengen-konventionens bestemmelser om udstedelse af visum er indeholdt i §§ 4 - 4 a i udlændingeloven (Lovbekendtgørelse nr. 191 af 20. marts 2001) samt i §§ 15 - 16 i udlændingebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 600 af 23. marts 2001).

Indenrigsministeriet Dato: 9. april 2001

Kontor: Internationalt Kontor

J. nr.: 2001/7321-296

Fil-navn: Spørgsmål 159

INM0104

Besvarelse af spørgsmål nr. 159 stillet af Folketingets Europaudvalg til indenrigsministeren den 28. marts 2001 (Alm. Del – bilag 1010).

Spørgsmål:

"Hvordan vurderer ministeren, at det på grundlag af Schengen-reglerne vil være muligt at oprette særlige grænsestationer for familie og anden befolkning i grænseområder med lettere adgang til grænsepassage?"

Svar:

Ved Danmarks indtræden i Schengen-samarbejdet blev personkontrollen ved grænserne til de øvrige Schengenlande ophævet.

Ophævelsen af personkontrollen på de indre grænser modsvares i Schengen-reglerne af en styrket og effektiv kontrol af de ydre Schengen-grænser – det vil sige grænserne til de lande, som ikke deltager i Schengen-samarbejdet. Kontrollen på de ydre grænser skærpes med henblik på at sikre, at de personer, som indrejser i Schengen-området og dermed får adgang til at rejse mellem de enkelte Schengenlande uden personkontrol, der betingelserne herfor.

Schengen-reglerne indeholder en række betingelser, som udlændinge, hvilket vil sige personer, der ikke er statsborgere i et Schengenland, skal opfylde med henblik på at tillades indrejse på Schengenlandenes områder. Endvidere er der fastlagt retningslinier til brug for Schengenlandenes kontrol af de ydre grænser.

Schengen-konventionen åbner i artikel 3, stk. 1, mulighed for, at der fastsættes nærmere regler om mindre grænsetrafik. Bilag 3 til Den fælles Håndbog om grænsekontrol indeholder de aftaler, som de enkelte Schengenlande har indgået med nabolande, der ikke er deltagere i Schengen-samarbejdet, om facilitering af grænsepassage af personer, som bor i grænsenære områder. Aftalerne vedrører alene landgrænser. Eftersom Danmark ikke har landgrænser til lande, som ikke deltager i Schengen-samarbejdet, er det ikke relevant for Danmark at indgå sådanne aftaler.

-